

[Bollmann]

Vi må sige alt i alt, at vi ikke kan støtte S-forlaget, som det ligger her. Vi er selvfølgelig villige til at drøfte enkelte detaljer, men vi vil meget gerne afvente resultatet af det arbejde, som ministeren har bebudet her i dag.

Glistrup (FP):

Det Radikale Venstres ordfører holdt en altmodisch tale, faktisk fra klunketiden. Det var måske meget rigtigt i Ove Rodes og Edvard Brandes', måske endda i Bertel Dahlgaards lilleput-Danmark, at det ville være en stor kapitalkoncentration, som man skulle passe på. Men nu er Danmark for fuld fart på vej ind i EF's indre marked, samtidig med at vi er nødt til med den valutastilling, vi har, at være meget, meget, meget åbne over for udlandet. Så er de små håndører, som ATP og Lønmodtagernes Dyrtidsfond ejer, ikke, når vi skal optage dysten mod de store japanske og amerikanske foretagender, nogen kapitalkoncentration.

Derfor er De Radikales betragtninger aldeles forfejlede, men ikke så forkerte som Venstres. Altså, tænke sig at høre Venstres ordfører tale, ordføreren for Danmarks Liberale Parti, hvorefter man skal have frihed i erhvervslivet til at råde over tingene! Og så kommer han og siger det, som Fremskridtspartiet, bevares, har sagt mange gange, at det dér med at gå ud og købe aktier op, gavner jo ikke nogen. De, der bare køber aktier, gavner ikke erhvervslivet. Det er en aktiesælger, der kommer af med noget, og en aktiekøber, der får noget. Det ville da være morsomt, hvis man overførte til skatteregler og lign., at den slags aktionærskifter er der da ikke nogen som helst grund til at tage hensyn til.

Mon ikke det afgørende i den kommende tid vil være aktieemissioner, aktieudvidelser? Det er i allerhøjeste grad til gavn for dansk erhvervsliv i den nuværende teknologiske situation, i en så trængt position, at det kan få tilført den fornødne kapital derfra, hvor kapitalen er.

Nu ligger kapitalen ulykkeligvis i ATP og Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Det er ikke Fremskridtspartiets skyld. Vi er rede til den dag i morgen at overføre pengene dertil, hvor de hører hjemme, nemlig statskassen, og så falder alt det andet væk. Men så længe pengene rent faktisk ligger dér, har vi ikke råd til at være kostforagtere i Danmark og sige, at de penge vil vi ikke have.

I øvrigt kunne vi akkurat lige så godt sige, at vi vil have vandet til at løbe op ad bjergskråningerne i stedet for at løbe ned af bjergskråningerne, når vi siger, at de penge vil erhvervslivet ikke have. For selvfølgelig: De, der råder over snesevis af milliarder kroner, hvad der er tale om her, får dem med hurlumhejstreger af den ene eller den anden art ud i det aktive erhvervsliv.

Men det, der er problemet, er, at det meget gerne skulle komme åbent og gennemskueligt og regelret og på en måde, så der ikke er unødige advokatforsinkelser, ud til virksomhederne, sådan at det virkelig er den ansvarlige kapital, som Venstre taler så højt om ved andre lejligheder, hvor man virkelig er den ansvarlige erhvervsdeltager og ikke bare en passiv kapitalanbringer.

Det er det, der virkelig skal være tale om, for det er ofte i situationer, hvor man ikke har tid til at vente på alverdens sagførerkonstruktioner, f.eks. hvor man skal udvide et produktionsanlæg for at udnytte en eksportchance, ellers vil en god og sund virksomhed tippe over, og så gælder det om hurtigst muligt at kunne tegne aktiekapital derfra, hvor pengene kan komme, og det skal man være glad for.

Så blandede Venstres ordfører det hårdt misbrugte begreb »demokrati« ind i denne debat. Hvad i alverden har det at gøre med demokrati, om ATP har sine penge i kreditforeningsobligationer eller i aktier i Den Danske Bank, eller hvor ATP nu vil anbringe de penge, som ATP vitterlig ejer med Venstres velsignelse, og som Lønmodtagernes Dyrtidsfond vitterlig ejer med De Konservatives velsignelse i sin tid? De penge skal selvfølgelig også kunne bruges på en fornuftig måde. Vi er liberale i Fremskridtspartiet, og vi er imod, at lovgivningsmagten laver nogle skranker overhovedet for, hvordan folk selv må bruge de penge, de lovligt ejer, og det gælder ikke bare Thor-, det gælder skam også Loke-virksomheder som ATP og Lønmodtagernes Dyrtidsfond. De skal også have deres frihed. Det, vi forstår ved demokrati, er nemlig, at også Loke-virksomheden har en frihed til at råde, og at lovgivningsmagten ikke skal binde dem hænderne på ryggen.

Derfor er det foreliggende lovforslag et fremskridt, et for lille fremskridt, deri er vi enige med hr. Aage Frandsen.